

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 698/2015
17.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у поступку предлагача С.С. из Л., кога заступа пуномоћник Н.П., адвокат из Л., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 ст 197/2015 од 14.10.2015.године, у седници већа одржаној дана 17.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 ст 197/2015 од 14.10.2015.године.

Трошкови другостепеног поступка предлагачу се не досуђују.

Образложење

Привредни апелациони суд је побијаним решењем одбио захтев предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку вођеном пред Привредним судом у Лесковцу под бр. Ст 63/10 захтев за утврђивање примерене накнаде због повреде права на суђење у разумном року у износу од 40.000,00 динара као и захтев за накнаду трошкова овог поступка.

Против наведеног решења предлагач је преко пуномоћника изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове жалбеног поступка је тражио и определио.

Одлучујући о изјављеној жалби на основу члана 8б. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 38б. у вези са чланом 402. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14) и чланом 30. став 2. ЗВП („Службени гласник СРС“ 25/82 ... „Службени гласник РС“ 46/95 ... 55/14) који се примењује на основу члана 8в. Закона о уређењу судова и одлучио да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда из члана 374. став 2. ЗПП на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом предлагача се не указује на друге повреде које би могле бити од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Поступајући по захтеву предлагача, Привредни апелациони суд је утврдио да је поступак стечаја над дужником Т.К. АД из Л. инициран 08.04.2010 године од НБС јер је дужник обуставио плаћање непрекидно три године. Аутоматски стечај није спроведен јер је поверилац ПБ А. уплатио предужам за вођење стечајног поступка који је покренут решењем суда од 23.03.2011.године. Током 2011.године одржана су поверилачка и испитна рочишта и донета је одлука о банкротству стечајног дужника. Продаје имовине није било јер је стечајни дужник пре покретања стечаја исту отуђио па је у току спор покренут од стечајног управника ради побијања правних радњи стечајног дужника. Од исхода спора зависи и намирење стечајних поверилаца међу којима је и предлагач коме је признато пријављено потраживање и сврстано у трећи исплатни ред.

Одредбама члана 8а и 8б Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13) прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року у коме може да тражи накнаду због повреде тог права. Ако је захтев подносиоца основан суд може одредити примерену накнаду као и рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учењена повреда права на суђење у разумном року, а накнада се исплаћује из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од 3 месеца од дана подношења захтева за исплату.

Код напред утврђених чињеница, које жалбом предлагача у суштини нису оспорене, правилно је Привредни апелациони суд закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року јер нема пропуста суда нити органа стечајног поступка који су континуирано и ажурно поступали у овом стечајном поступку, предузимали су све прописане радње у законским роковима. Обзиром да трајање поступка није последица пропуста суда већ чињенице да је стечајни дужник имовину отуђио пре стечаја, правилно је применио материјално право када је одбио захтев предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року као и права на накнаду и трошкове поступка.

Разумна дужина трајања судског поступка зависи од сложености случаја, понашања подносиоца захтева као странке у поступку, поступања надлежног суда који води поступак, као и значаја и природе постављеног захтева за странку која је покренула поступак. Све наведене критеријуме Привредни апелациони суд је ценио и правилно закључио да је предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у поступку стечаја за који је тражио утврђење повреде права. Сама чињеница да поступак стечаја до сада није окончан не води повреди права предлагача код чињенице да су органи стечајног поступка континуирано

предузимали све законом прописане радње, али су у конкретном случају објективне околности проузроковале његово трајање.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у изреци применом члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП.

Трошкови другостепеног поступка предлагачу нису досуђени јер са жалбом није успео у овом поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**